

Til § 125.

I stk. 3 ændres i 2. punktum ordene „et særligt pålæg“ til: „pålæg eller henstillinger“, og ordet „pålægget“ ændres til: „disse“.

Efter § 125 indføjes som ny § 125 A følgende:

„§ 125 A.

Stk. 1. Rådgivningsklinikker for børn, til hvilke børn henvises i medfør af § 123, skal have offentlig anerkendelse. Denne gives efter indstilling fra direktøren for børne- og ungdomsforsorgen af socialministeren, der fastsætter nærmere regler for klinikernes ledelse og bestyrelse m. m. og for deres personales ansættelses- og lønforhold samt uddannelses- og pensionsforhold. Forud for en rådgivningsklinikks første anerkendelse indhentes der gennem vedkommende kommunalbestyrelser en erklæring fra børneværnsudvalgene i de kommuner, for hvilke klinikken er bestemt; i de i § 26, 2.-3. punktum, nævnte tilfælde indhentes erklæringen fra magistraten, og såfremt klinikken er bestemt for en amtsråds-kreds eller for en væsentlig del af en amtsråds-kreds, indhentes erklæringen for landkommunernes vedkommende fra amtsrådet. Anerkendelsen, der meddeles med en bestemt person som leder, og som skal fornys ved lederskifte, kan til enhver tid tages tilbage.

Stk. 2. Til anerkendte rådgivningsklinikker for børn ydes efter nærmere af socialministeren fastsatte regler tilskud af det offentlige med 90 pct. af de godkendte udgifter, således at staten forskudsvis yder 60 pct., der fordeles efter reglerne i § 65, stk. 12, medens den eller de kommuner, for hvilke klinikken er bestemt, for så vidt vedkommende kommune eller kommuner ikke selv driver institutionen, yder et tilskud på 30 pct. Såfremt klinikken er bestemt for flere kommuner, fordeles denne udgift på kommunerne efter folketal.

Stk. 3. En anerkendt rådgivningsklinik kan kun drives som selvejende institution af staten, af en eller flere kommuner eller af en eller flere anerkendte foreninger for børneforsorg.

Til § 126.

I stk. 1 ændres 2. punktum til: „Denne gives efter indstilling fra direktøren for

børne- og ungdomsforsorgen af socialministeren, der kan bemyndige direktøren til at meddele visse anerkendelser. Socialministeren fastsætter nærmere regler for institutionernes indretning, ledelse og bestyrelse m. m.“; og 4. punktum ændres til: „Forud for en institutions første anerkendelse indhentes gennem kommunalbestyrelsen en erklæring fra vedkommende børneværnsudvalg. I de i § 26, 2.-3. punktum, nævnte tilfælde indhentes erklæringen fra magistraten.“

Til stk. 3 a føjes ordene: „eller af direktøren efter socialministerens bemyndigelse.“

Til § 127.

I stk. 1 indføjes som nyt afsnit d: „Til rådgivningsklinikker i overensstemmelse med bestemmelserne i § 125 A.“

I stk. 2 ændres 1. og 2. punktum til: „Tilskuddet beregnes på grundlag af driftsudgifterne i det løbende regnskabsår, således at der ydes forskud på grundlag af et af direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen forud godkendt budget, medens endelig afregning finder sted efter regnskabsårets udløb.“; og 4. punktum (fremtidig 3. punktum) affattes således: „I tilfælde, hvor andragende er indgået til direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen senest 1 måned inden institutionens åbning, regnes anerkendelsen dog fra åbningsdagen.“

I stk. 4 føjes til 2. punktum ordene: „samt til legesteder, der opfylder kravene om en rimelig standard, og som dækker et socialpædagogisk behov.“ Som nyt 4. punktum indføjes: „Statens støtte til legesteder skal i alle tilfælde gøres betinget af, at den kommune, hvori institutionen er beliggende, yder en støtte af samme størrelse som statens støtte.“

Til § 129.

Stk. 1 affattes således: „Foranstaltninger for forebyggende børneforsorg, der ikke er anerkendt efter § 126, men som modtager børn under 14 år mod betaling under sådanne former, at der er tale om en egentlig institution for forebyggende børneforsorg, må kun oprettes og drives med tilladelse fra direktøren for børne- og ungdomsforsorgen. De nærmere regler herom fastsættes af socialministeren efter indstilling fra direk-